

متن پرسش

«يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي» سلام خدمت استاد بزرگوار: در مفاتیح الجنان در مورد دعای جوشن کبیر نقل شده: «این دعا را جبرئیل برای آن حضرت در یکی از جنگها فرود آورد، درحالی که «زره» سنگینی بر تن آن جناب بود به گونه ای که سنگینی آن بدن مبارک آن حضرت را به درد آورده بود. جبرئیل عرضه داشت: یا محمد پروردگارت به تو سلام می‌رساند و می‌فرماید: این «جوشن (زره)» را از تن خود بیرون کن و این دعا را بخوان که برای تو و امتت موجب ایمنی است» پرسش های متعددی در اطراف این روایات ممکن است پیش بیاید: ۱. آیا واقعاً دعا تا اینجاها هم نقش دارد که می‌توان زره مادی را از تن خارج کرد و به جای آن از طریق دعا زرهی معنوی در اطراف خود شکل داد؟ ۲. آیا دعای جوشن کبیر برای محیط هایی که تا حدودی دارای ظلمات و کدورت ها و آثار گناهان هست هم مفید است و آیا می‌تواند جان ما رو از تهاجم آلودگی ها محافظت کند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. در مورد خلع زره حضرت در نسبت با مناجات «جوشن کبیر» می‌توان این‌طور فکر کرد که منظور آن باشد که نگاه‌دارِ حقیقی آن مناجات فوق العاده است و از این جهت امیدوار به زره مادی نباید بود و لذا لازم نیست از نظر فیزیکی آن زره را از بدن خارج کنند به همان معنایی که به ما فرموده‌اند: «با توکل زانوی اشتر ببند» ۲. به نظر می‌آید اگر بشود در محیطی افراد را متوجه اشارات آن نیایش بزرگ بگردانیم، مطمئناً آن‌ها با توجه به فطرت توحیدی‌شان به خود می‌آیند. موفق باشید